

தமிழ் வினையமைப்பில் எதிர்மறை உணர்த்தும் வினை உருபுகள்

ந. சங்கரநாராயணன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம், திண்டுக்கல்-624302, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Negative verb morpheme in Tamil Verb structure

N. Shankaranarayanan a, *

^a Department of Tamil, Gandhigram Rural Deemed to be University, Gandhigram, Dindigul-624302, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
Shankarma.86@gmail.com

Received: 01-09-2021
Revised: 20-12-2021
Accepted: 23-12-2021
Published: 11-01-2022

ABSTRACT

In this world each and all languages are based on noun and verb. Without the naming and action words we cannot frame even a single sentence. In the same way, Tamil Language also depend on noun and verb. Verb is an important component of language. Tamil grammarians and linguists classify and interpret the types of verbs in different ways. Among the classifications, one of them is a negative verb. Changes are taken within the language system. The continuous change will be occurred in the language system and it process over time to time. Languages that are subject to change are likely to survive. Thus, the structure of modern Tamil negative verbs is entirely different from the system of ancient Tamil negative verbs in Tamil. This article focuses these differences through morphologically with one of the linguistic subdivisions. It also describes the development and growth of negative verb morphological elements and the places where we use it.

Keywords: Verb structure, Negative verb, Classical Tamil verb, Tense marker, Verb Morphemes.

முன்னுரை

இவ்வுலகில் உயிரற்ற, உயிருடைய பொருள்கள் அனைத்தும் ஏதேனும் ஒரு செயலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஒரு பொருளின் அனைத்து அசைவுகளையும் அதன் செயல்பாடுகள் (செயல்) எனலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பூ மலர்தல் அது செடியின் செயல்பாடு; மழை பொழிதல் அது மழையின் செயல்பாடு; பாறை உடைதல் அது பாறையின் செயல்பாடு; கண் சிமிட்டுதல் அது உயிரினத்தின் செயல்பாடு என அனைத்து நிகழ்வுகளும் ஏதேனும் ஒரு பொருளின் செயல்பாடே எனலாம். செயல் என்பதை ஆங்கிலத்தில் *Action* என்பர். தமிழில் செயல் என்ற சொல்லிற்குரிய இலக்கணக் கலைச்சொல்லாக வினை என்பதைக் குறிப்பிடுவர். வினை என்பதற்கு “இரண்டு, ஊழ், கருத்து, தொழில், போர், வஞ்சகம்” என்ற பொருள்களைத் தருகின்றது நா. கதிரைவேற் பிள்ளை தமிழ்மொழி அகராதி (katiraiavel pillai, 2003). இப்பொருள்களில் தொழில் என்பதே இலக்கணக் கலைச் சொல்லான வினை என்பதற்கு நிகரான பொருள் எனலாம். ஏதேனும் தொழிலினைக் குறித்து வரும் சொல் வினைச்சொல் எனலாம் (Mohanraj, 2021). மொழிக்கு முக்கியமான உறுப்புகளில் ஒன்றாக வினைச்சொல் விளங்குகின்றது. அவ்வினைச் சொற்களை அறிஞர்கள் பலவகைகளாகப் பிரித்து நோக்குவர். அவ்வகைகளில் ஒன்றாக எதிர்மறை வினை விளங்குகின்றது. அவ்வெதிர்மறை வினைகளின் பழந்தமிழ் அமைப்பும் தற்காலத் தமிழ் அமைப்பும் குறித்து உருபனியல் அடிப்படையில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எதிர்மறை வினை

ஒரு செயல் நடைபெற்றதைக் (முக்காலத்திலும்) குறிப்பிடும் வினைச்சொல் உடன்பாட்டுவினை எனப்படும். 'ஒவ்வொரு வினைக்கும் அதற்குச் சமமான எதிர்வினை உண்டு' என்ற நியூட்டனின் விதிக்கு இணங்க மொழியிலும் ஒவ்வொரு வினைக்கும் எதிர்வினை என ஒன்று காணப்படுவதைக் காண முடிகின்றது. அவ்வினைச் சொல்லை எதிர்மறைவினை என்பர்.

அகிலன் பார்த்தான் - உடன்பாட்டு வினை

அகிலன் பார்க்கவில்லை - எதிர்மறை வினை

மேலுள்ள வாக்கியங்களில் பார்த்தான் என்ற உடன்பாட்டு வினைமுற்றிற்கு எதிர்வினையாகப் பார்க்கவில்லை என்ற வினைமுற்று அமைந்து வருவதைக் காணலாம்.

பழந்தமிழ் எதிர்மறை வினையமைப்பு

பழந்தமிழ் எதிர்மறை வினைகளின் அமைப்பிலிருந்து தற்காலத் தமிழ் எதிர்மறை வினைகளின் அமைப்பு மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் எதிர்மறை வடிவமாகச் செய்யா எனும் எச்சவடிவையே தருகின்றார் (Cenavarayar, 2007). எதிர்மறை இடைநிலைகள் குறித்துத் தனியே ஏதும் அவர் குறிப்பிட்டுச் செல்லவில்லை. அவரது

இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு

மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியு

.....

யப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும் (தொல்.சொல்.220)

முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி

யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி

.....

யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய (தொல்.சொல்.222)

ஆகிய நூற்பாக்களின் வழி எதிர்மறை உணர்த்தும் சொல்வடிவாக 'இல்' பயன்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. மேலும் அவர் வினாவெழுத்துக்கள் வலியுறுத்துதலின் பொருட்டு எதிர்மறையாக வரும் என்பதை

வன்புற வருஉம் வினாவுடை வினைச்சொ

லெதிர்மறுதத் துணர்த்துதற் குரிமையு முடைத்தே (தொல்.சொல்.224)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (Cenavarayar, 2007)

நான் பேசினேனா? அவன் தான் பேசினான்

இங்கு நான் எனும் எழுவாய் நான் பேசுதல் தொழிலைச் செய்யவில்லை என்பதை வற்புறுத்தும் பொருட்டு வினைமுற்றுடன் ஆ எனும் வினாவெழுத்து வந்து செயல்படுவதைக் காணலாம். தமிழில் ஆ என்னும் வினாவெழுத்தைப் பெயரடை நீங்கலாக அனைத்துச் சொல் வடிவங்களுடனும் இணைத்து வினாப் பொருண்மை கொண்டதாக மாற்றவியலும்.

சமந்தா விலையுயர்ந்த நகை அணிந்து வந்தாள்

இவ்வாக்கியத்தில் விலையுயர்ந்த எனும் பெயரடையைத் தவிர்த்து ஏனைய சொற்களுடன் வினாவெழுத்தான 'ஆ' - வைச் சேர்க்கும்போது அவ்வாக்கியம் வினாவாக்கியமாக மாறுவதைக் காணலாம். ஆகையால் மேலே காப்பியர் வினைமுற்றுடன் இணையும் ஆ உருபானது வற்புறுத்துதல்

பொருட்டு எதிர்மறைப் பொருள் தரும் என்றாலும் ஆ வை வினாவெழுத்தாகவே குறிப்பிடுகின்றார். எனவே தொல்காப்பியர் எதிர்மறை இடைநிலை உருபாக எதனையும் குறிப்பிடவில்லை என எண்ண இடமளிக்கின்றது (Cenavarayar, 2007).

பின்னால் வந்த ஆறுமுகநாவலர் “இல், அல், ஆ என்னும் மூன்றும் எதிர்மறையிடை நிலைகளாம்” எனக் கருதுகின்றார் (Arumuganavalar, 2007).

நடந்திலர் (இல்)

நடக்கலர் (அல்)

நடவாதான் (ஆ)

இங்கு இல், அல் என்பவை வினைச்சொற்களே ஆகும். “பழந்தமிழில் இறந்தகால உருபோடு எதிர்மறையுருபு சேர்த்து அமைக்கப்பட்ட சொல் வடிவங்கள் வழங்கின. எ-டு (வந்திலன், கண்டிலம்). இல், அல் என்னும் வினைச் சொற்கள் ஒரு வாக்கியத்தோடு சேர்க்கப்படுவது அன்றும் இன்றும் உண்டு” எனக் கு.பரமசிவம் குறிப்பிடுகின்றார் (Paramasivam, 2011).

இக்கால மொழியியல் அறிஞர்கள் எதிர்மறை இடைநிலைகள் கால இடைநிலைகளை ஏற்று வருவதில்லை. அவை முக்காலத்திற்கும் உரியனவாக வரும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். யூலிபிளாக் “இல்” எதிர்மறை வினையானது கால உருபு இன்றியே உடன்பாட்டு வினையைக் கொண்டே உணரப்படுகின்றது” எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (Jules Block, 1954). கால்டுவெல் “பொதுவாக திராவிட எதிர்மறை வினைக்கு காலம் ஒன்றே உள்ளது. அதாவது காலம் கடந்தது அது. முக்காலத்தையும் உணர்த்தும்.” எனக் குறிப்பிடுவதாகக் கோவிந்தன் & ரத்தினம் குறிப்பிடுகின்றனர் (Govindan & Rattinam, 2010). யூலிபிளாக், கால்டுவெல் போன்றோர் போகான், வாரான், தாரான் போன்ற வினையமைப்புகளைக் கொண்டே எதிர்மறைகள் காலமுணர்த்தாது எனக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் மேலே இல், அல் எனும் வினைகள் துணைவினைகளாக வினையடியுடன் இணையும்போது கால உருபை எடுத்து வந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது. எனவே பழந்தமிழ் எதிர்மறை வினையை

1. காலம் காட்டும் எதிர்மறை வினை
2. காலம் காட்டா எதிர்மறை வினை

என இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம்.

காலம் காட்டும் எதிர்மறை வினை

பழந்தமிழில் காலம் காட்டும் எதிர்மறை வினையமைப்பானது

வினை + கால.இடை + து.வி + விசுதி

உண் + ட் + இல் + அன் - உண்டிலன்

என வருகின்றது.

காலம் காட்டா எதிர்மறை வினை

பழந்தமிழில் காலம் காட்டா எதிர்மறை வினையமைப்பானது

வினையடி + விசுதி

வீழ் + ஏன் - வீழேன்

வினையடி + எதி.உ + விசுதி

செய + ஆ + ஆன் - செய்யான்

என இருநிலைகளில் காணப்படுகின்றது.

தற்காலத் தமிழ் எதிர்மறை அமைப்பு

தற்காலத் தமிழில் எதிர்மறைவினை மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவானது, எதிர்காலத்திற்கு மட்டும் உரியது என இருநிலைகளில் காணப்படுகின்றது.

நான் கூட்டத்தில் பேசவில்லை

இங்கு, பேசவில்லை என்ற எதிர்மறை வினைமுற்றானது மூன்று காலத்திற்கும் பொருந்துவதாக அமைவதைக் காணலாம்.

நான் நேற்று கூட்டத்தில் பேசவில்லை

நான் இப்போது கூட்டத்தில் பேசவில்லை

நான் நாளை கூட்டத்தில் பேசவில்லை

பழந்தமிழில் உள்ளதைப்போல் வினையடியுடன் விசுதிகள் நேரடியாக இணைந்து (வீழேன், மகிழேன்) என எதிர்மறை உணர்த்தும் அமைப்பு தற்காலத் தமிழில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. இன்றைய மொழி வழக்கில் கால இடைநிலைகளை ஏற்காமல் எதிர்மறை உருபுகளைப் பெற்று எதிர்மறை வினைகள் வருகின்றது. தற்காலத் தமிழில் எதிர்மறை உணர்த்தும் உருபுகளாக -ஆ, -ஆத், -மாட்டு, -க என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.

-ஆ

-ஆ எனும் எதிர்மறை உருபு வினையடியுடன் இணைந்து அஃறிணை வினைமுற்று விசுதிகளையே ஏற்று வருகின்றன. எனவே அது அஃறிணை வினைமுற்றுக்களில் மட்டும் வரும் எனலாம்.

செய் + ஆ + து - செய்யாது

உண் + ஆ + து - உண்ணாது

பழந்தமிழிலும் இவ்வமைப்பு காணப்படுகின்றது. இதனை முக்காலத்திற்கும் பொதுவாகவே கருதினர். ஆனால் சேனாவரையர்

அ ஆ வஎன வருஉ மிறுதி

யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை (தொல்.சொல்.216)

என்ற நூற்பாவிற்கு உரை வகுக்கும்போது 'ஆகாரம் எதிர்மறை வினையால் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாயினும் எதிர்காலத்துப் பயின்று வரும்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (Cenavarayar, 2007). இக்காலத் தமிழிலும் -ஆ பெற்று வரும் எதிர்மறை வினைகள் சில எதிர்காலத்திற்கு மட்டும் உரியவையாக வருகின்ற சூழலைக் காண முடிகின்றது.

அந்த இயந்திரம் வேலை செய்யாது

என்று பேசுவோன் குறிப்பிடும்போது கேட்போன் முன்பு வேலை செய்யவில்லை, இனியும் இது வேலை செய்யாது என்ற பொருளிலேயே எடுத்துக் கொள்கிறான். ஆனால்

அது உன்னோடு வராது

எனும்போது கேட்போன் எதிர்காலம் உணர்த்தி நிற்பதாகவே எடுத்துக்கொள்கிறான். இங்கு வராது என்பதை மூன்று காலத்திற்கும் உரியதாகக் கொள்ள இயலாது. எனவே -ஆ பெற்று வரும் எதிர்மறை வினையானது பேசுவோன், கேட்போன் ஆகிய சூழலைக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுவதால் பொதுநிலையில் -ஆ உருபேற்று வரும் எதிர்மறை உருபுகள் காலம் காட்டாது என்றே கருதலாம்.

மேலும் -ஆ உருபானது -மல் ஈற்று வினையெச்சங்களுடனும், நிபந்தனை எச்சங்களுடனும் வருகின்றன.

உண் + ஆ + மல் உண்ணாமல்
 தூங்கு + ஆ + விட்டால் - தூங்காவிட்டால்
 என வரும்.

-ஆத்

-ஆத் எனும் எதிர்மறை உருபு ஏற்று வரும் வினைகள் எதிர்காலத்தை உணர்த்தி வருகின்றன. ஒரு செயல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது அதை நிறுத்தும் பொருட்டுக் கட்டளைப் பொருளில் எதிர்காலம் குறித்து வருகின்றது.

வகுப்பில் நீ தூங்காதே

எனும்போது தூங்குதல் தொழில் முன்பு நடைபெற்றது. அதை இனி செய்தல் கூடாது என எதிர்காலம் உணர்த்தி நிற்பதாகக் கொள்ளலாம்.

தூங்கு + ஆத் + ஏ - தூங்காதே

-மாட்டு

செய்வென் எச்சத்திற்குப் பின்னால் -மாட்டு எனும் எதிர்மறை உருபு காலம் உணர்த்தாது வரும்.

விட + மாட்டு + ஏன் - விடமாட்டேன்

இது உயர்திணைக்கு மட்டும் உரியதாக வருகின்றது.

-க

இது பழந்தமிழ் எதிர்மறை வினையமைப்புகளில் ஒன்றான வினையடிகளுடன் நேரடியாக விசுவிகர் இணையும்போது காணப்படுகின்றது. தற்காலக் கவிதையமைப்புகளில் சிலர் இவ்வடிவங்களைக் கையாளுகின்றனர். உரைநடை வழக்கில் காணோம் எனும் ஒரு சொல்லைக் காணமுடிகின்றது.

வீழ் + ஓம் - வீழோம்

காண் + ஓம் - காணோம்

எதிர்மறை உணர்த்தும் தனிச்சொற்கள்

இல்லை, அல்ல, கிடையாது போன்ற சொற்கள் எதிர்மறை உணர்த்தும் வினைமுற்றுக்களாக வருகின்றன. இவை அனைத்தும் தனி வினைச்சொல் வடிவங்களேயாகும். இவை இருதிணை, ஐம்பால் பெயர்களுக்குப் பொதுவானவையாக வருகின்றன.

அவன் இல்லை

அது இல்லை

நான் அல்ல

அவர்கள் கிடையாது

முடிவுரை

தொல்காப்பியரின் எழுத்துக்களில் எதிர்மறையை உணர்த்தும் உருபான 'இல்' இடம் பெற்றிருப்பினும் அதனை அவர் எதிர்மறை உணர்த்தும் உருபாகக் குறிப்பிடவில்லை எனலாம்.

பழந்தமிழில் எதிர்மறை வினைகள் சில காலம் காட்டும் எதிர்மறை உருபுகளைப் பெற்றும் வந்துள்ளமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பழந்தமிழ் எதிர்மறை வினைகளைக் காலம் காட்டும், காலங் காட்டா எதிர்மறை வினைகள் என இரு வகையாகப் பகுத்துக் கொள்ளவியலும். தற்காலத் தமிழில் எதிர்மறைவினை மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவானது, எதிர்காலத்திற்கு மட்டும் உரியது என இருநிலைகளில் காணப்படுகின்றது. -ஆ உருபானது அஃறிணை வினைமுற்றுக்களுடன் மட்டும் இணைந்து வருகின்றது. இவ்வுருபு மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவானதாகவும், எதிர்காலத்திற்கு மட்டும் உரியதாகவும் வருகின்றது. சூழலைக் கொண்டே இவ்வுருபேற்று வரும் எதிர்மறை வினைகளின் காலத்தைத் தீர்மானிக்கவியலும்.

References

- Arumuganavalar, (2007) Tamil ilakkanam, p.26, Mullai Nilayam, Chennai, India.
- Cenavarayar, (2007) Tolkappiyam, Sollathikaram, World Tamil Research Institute, Chennai, India
- Govindan. K., & Rattinam. K., (2010) Dr. Caldwelln Dhravida oppilkkiyam, Mullai Nilayam, Chennai, India.
- Jules Block, (1954) The Grammatical Structure of Dravidian Language, p.66, Deccan College Post Graduate and Research Institute, Pune, India.
- katiraivel pillai, (2003) Tamil language Dictionary, Asian education services, New Delhi, India
- Mohanraj, T., (2021) Syntactic Similarities between Verbal Participles and Verbal Nouns with Case Markers, International Research Journal of Tamil, 3(1) 124-131. <https://doi.org/10.34256/irjt21113>
- Paramasivam. Ku., (2011) Ekkalath Thamil Marapu, Adayalam Publication, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License